

„Uważam przy tym, że terażniejsze cierpienia nic nie znaczą w porównaniu z **chwałą, która ma się nam objawić**. Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia się synów Boga. Gdyż stworzenie zostało poddane marność — nie z własnej woli, lecz z woli Tego, który je poddał — w nadziei, że i samo **stworzenie zostanie wyzwolone z niewoli skażenia i wprowadzone w chwalebna wolność dzieci Boga**. Wiemy bowiem, że całe stworzenie aż do teraz wzdycha i znosi bóle rodzenia. A nie tylko ono. Podobnie my sami, którzy już mamy pierwszy owoc — Ducha, wzdychamy w sobie, oczekując usynowienia, odkupienia naszego ciała. Z taką właśnie **nadzieją zostaliśmy zbawieni**. Nadzieją, której spełnienie się widzi, właściwie nie jest nadzieją. Bo kto żyje nadzieją na to, co już się spełniło? Ale jeśli spodziewamy się tego, czego jeszcze nie widać, to oczekujemy tego z całą wytrwałością.”
Rzymian 8:18-25

„Droży, teraz jesteśmy dziećmi Boga, a kim będziemy, to się jeszcze okaże. Choć już wiemy, że gdy się okaże, **będziemy podobni do Niego**, gdyż zobaczymy Go takim, jaki jest.”
1 Jana 3:2

„Tymczasem nasza ojczyzna jest w niebie. Stamtąd oczekujemy Zbawcy, Pana Jezusa Chrystusa. On **przekształci nasze upadłe ciała**, nada im postać taką, jaką ma Jego ciało w chwale. Uczyni to tą mocą, którą również wszystko inne może sobie poddać.”
Filipian 3:20-21

„Przez to nie brakuje wam, oczekującym objawienia się naszego Pana Jezusa Chrystusa, żadnego daru łaski. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli nienaganni w dniu przyjścia naszego Pana Jezusa Chrystusa.”
1 Koryntian 1:7-8

„Skoro więc razem z Chrystusem zostaliście wzbudzeni, zabiegajcie o to, co w górze, gdzie siedzi Chrystus po prawej stronie Boga. Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi. Umarliście bowiem, a wasze życie jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu. **Gdy pojawi się Chrystus, który jest waszym życiem, wtedy i wy wraz z Nim pojawicie się w chwale.**”
Kolosan 3:1-4

„Czy nie wiecie, że biegacze na stadionie wprawdzie wszyscy biegną, ale tylko jeden zdobywa nagrodę? Tak biegnijcie, abyście ją zdobyli. Każdy zawodnik odmawia sobie wszystkiego, tamci wprawdzie, aby zdobyć zniszczalny wieniec, my zaś **niezniszczalny**. Ja zatem biegnę nie jakbym nie znał celu, walczę nie jak ten, kto uderza w próżnię. Raczej, surowy dla siebie, trzymam swe ciało w ryzach, abym czasem, głosząc innym, sam nie okazał się niewypróbowany.”
1 Koryntian 9:24-27

„Ja natomiast znoszę to wszystko ze względu na wybranych. Pragnąłbym, aby i oni doświadczyli zbawienia, które — wraz z chwałą wieczną — jest w Chrystusie Jezusie. Wiarygodne to słowa: Jeśli wraz z Nim umarliśmy, wraz z **Nim ożyjemy**. Jeżeli wytrwamy, razem **zapanujemy**. Jeśli się Go zaprzemy — On też nas się zaprze. Lecz jeśli zawodzimy, On pozostaje wierny, ponieważ siebie samego zaprzeć się nie może.”
2 Tymoteusza 2:10-13

„Nie da się bowiem raz oświeconych, którzy ponadto posmakowali niebiańskiego daru i którym dano stać się uczestnikami Ducha Świętego, którzy zakosztowali wspaniałości Słowa Bożego oraz **mocy przyszłego wieku**, a którzy odpadli, ponownie doprowadzić do opamiętania, gdyż oni sami sobie krzyżują Syna Bożego i wystawiają Go na publiczną zniewagę. Ziemia, która często pije spadający na nią deszcz i tym, którzy ją uprawiają, zapewnia dobre zbiory, otrzymuje od Boga pochwałę. Ta natomiast, która rodzi ciernie i osty, jest bezużyteczna i bliska przekleństwa, a jej kresem — spalenie. Ale chociaż tak mówimy, jesteśmy co do was, drodzy, przekonani o **rzeczach lepszych, wynikających ze zbawienia**. Bóg przecież nie jest niesprawiedliwy. On nie zapomni o waszym dziele i o miłości dla Jego imienia. Dowiedliście jej swą wcześniejszą oraz obecną posługą na rzecz świętych. Pragniemy zaś, aby — w obliczu całkowitej niezawodności nadziei — każdy z was aż do końca przejawiał to samo poświęcenie, abyście nie stali się ociężały, lecz byli naśladowcami tych, którzy przez wiarę i cierpliwość **dziedziczą obietnice**.”
Hebrajczyków 6:4-12

„Oraz: Ty już dawno, Panie, posadowiłeś ziemię i niebiosą są dziełem Twoich rąk. One przeminą, a Ty pozostaniesz, wszystkie one zedrą się jak szata, zwiniesz je jak płaszcz lub jak okrycie — i tak **ulegną przemianie**. Ty jednak wciąż będziesz ten sam i nigdy nie skończą się Twe lata.”
Hebrajczyków 1:10-12

„W Nim dokonało się wasze obrzezanie, lecz nie takie, jakie znamy z praktyk ludzkich. Było to obrzezanie Chrystusowe; miało miejsce, gdy pozbyliście się swojej cielesności jako pogrzebani wraz z Nim w chrzcie i w chrzcie razem z Nim ożywieni przez wiarę pochodzącą z działania Boga, który wzbudził Chrystusa z martwych. Was, martwych z powodu upadków i nieobrzezanych we własnej cielesności, razem z Nim ożywił, darując nam wszystkie upadki. On umorzył nasze długi, całą listę niespełnionych zobowiązań — skończył z nimi, gdy przygwoździł je do krzyża. Na tym krzyżu rozbroił zwierzchności oraz władze, publicznie je obnażył i powlókł w tryumfalnym pochodzie. Dlatego niech was nikt nie osądza z powodu jedzenia i picia lub z powodu święta, nowiu czy szabatów. Są to tylko **cienie nadchodzących zdarzeń**; Chrystus zaś — konkretnym ciałem!”
Kolosan 2:11-17

„Skoro więc ziemskie odpowiedniki rzeczy niebieskich trzeba oczyszczać takimi ofiarami, same rzeczy niebieskie — lepszymi ofiarami niż te. Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni zbudowanej rękami, będącej odbiciem prawdziwej, ale do samego nieba, aby teraz reprezentować nas przed obliczem Boga. Wszedł też nie po to, aby wciąż na nowo ofiarowywać siebie samego — a tak czyni arcykapłan, gdy co roku wchodzi do świątyni z cudzą krwią. Gdyby tak było w przypadku Chrystusa, musiałby On cierpieć wiele razy od powstania świata. Tymczasem On po to ukazał się obecnie, raz przy końcu wieków, aby przez ofiarowanie samego siebie usunąć grzech. I jak postanowiono, że **człowiek raz umiera, a potem czeka go sąd**, tak Chrystus, raz złożony w ofierze, aby wziąć na siebie grzechy wielu, drugi raz ukaże się tym, którzy Go wyczekują, nie ze względu na grzech, ale dla ich zbawienia.”
Hebrajczyków 9:23-28

„Wtedy zobaczą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą. Gdy to się zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy, gdyż **zbliża się wasze odkupienie**. I przytoczył im taką przypowieść: Popatrzcie na figowiec i pozostałe drzewa: Kiedy puszczają pączki, widzicie to i wiecie, że zbliża się lato. Podobnie będąc świadkami tych wydarzeń wieście, że blisko jest **Królestwo Boże**.”

Łukasza 21:27-31

„Znacie nas przecież przynajmniej po części, więc wiecie, że w dniu przyścia naszego Pana Jezusa będziemy waszą chlubą, podobnie jak wy naszą.”

2 Koryntian 1:14

„Zapewniam was bowiem: Dopóki trwać będzie niebo i ziemia, ważna będzie każda jota i każda kreska Prawa — aż wszystko się dokona. Kto zatem rozwiąże jedno z przykazań, choćby z pozoru nieważne, i w ten sposób będzie uczył ludzi, tego w Królestwie Niebios też nazwą nieważnym. Tego natomiast, kto będzie je stosował i innych tego uczył, w **Królestwie Niebios nazwą ważną osobą**. Powiem więcej: Jeśli w swej sprawiedliwości nie posuniecie się dalej niż znawcy Prawa i faryzeusze, nie wejdziecie do Królestwa Niebios.”

Mateusza 5:18-20

„Wchodźcie przez ciasną bramę, gdyż przestronna jest brama i szeroka droga, która prowadzi do zguby, i wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą. Natomiast ciasna jest brama oraz wąska droga, która prowadzi do życia — i niewielu tych, którzy ją znajdują.”

Mateusza 7:13-14

„[Ten sąd] dokona się w dniu, gdy, zgodnie z głoszoną przeze mnie dobrą nowiną, Bóg przez Chrystusa Jezusa osądzi **ukryte sprawy ludzkie**.”

Rzymian 2:16

„Bo nie ma nic tak skrytego, że nie mogłoby być ujawnione, ani nic tak tajemnego, że nie mogłoby się wyjaśnić. Dlatego cokolwiek mówicie nocą, będzie słyszane za dnia, i to, o czym szepczecie za zamkniętymi drzwiami, będzie ogłaszane z dachów.”

Łukasza 12:2-3

„Bracia, ponieważ dzięki krwi Jezusa mamy odwagę wkroczyć do miejsca najświętszego nowo utworzoną i żywą drogą, którą nam utorował poprzez zasłonę, czyli przez swoje ciało, a także wielkiego Kapłana nad domem Bożym, przychodźmy ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, z sercem oczyszczonym z wyrzutów sumienia i ciałem obmytym wodą czystą. Niewzruszenie **trzymajmy się nadziei**, którą wyznajemy, gdyż Ten, który złożył obietnicę, jest wierny. Myślmy o sobie nawzajem, jak pobudzać się do miłości i dobrych uczynków. Nie opuszczajmy przy tym wspólnych spotkań, co jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodawajmy sobie otuchy, i to tym bardziej, im wyraźniej widać, że **zbliża się ten Dzień**.”

Hebrajczyków 10:19-25

„Wprawdzie nie mam sobie nic do zarzucenia, ale to nie dzięki temu jestem usprawiedliwiony. Tym, który mnie rozlicza, jest Pan. Dlatego o niczym nie sądzicie przed czasem. Poczekajcie na Niego. On, **gdy przyjdzie, ujawni to, co niejasne, i ukaże motywy serc**. Wtedy każdy otrzyma stosowną pochwałę od Boga.”

1 Koryntian 4:4-5

„Zapomnieliście, że to **święci będą sędziami świata**? Jeśli więc świat ma być przez was sądzony, to czy nie stać was na zajęcie się sprawami pomniejszych? Czy nie wiecie, że będziemy sądzić aniołów? Czym zatem są sprawy tego życia?”

1 Koryntian 6:2-3

„Bo jeśli żyjemy, dla Pana żyjemy, i jeśli umieramy, dla Pana umieramy. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Niego. Chrystus po to umarł i zmartwychwstał, aby panować nad umarłymi oraz nad żywymi. Dlaczego więc osądzasz swego brata? Albo dlaczego go odrzucasz? **Wszyscy przecież staniemy przed Boskim trybunałem**. Mówią o tym słowa: Jak żyję — mówi Pan — zegnij się przede Mną wszelkie kolano i wszelki język wyzna Boga. A zatem **każdy z nas za samego siebie zda sprawę przed Bogiem**.”

Rzymian 14:8-12

„Ci, którzy przez wytrwałość w dobrym czynie **dążą do chwały, czci i nieśmiertelności**, otrzymają życie wieczne. Tych natomiast, którzy w imię własnego zysku odmawiają posłuszeństwa prawdzie, a oddają się niesprawiedliwości, czeka gniew i wzburzenie.”

Rzymian 2:7-8

„Albo czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą Królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ludzie dopuszczający się nierządu, bałwochwalcy, cudzołężnicy, mężczyźni współżyjący między sobą i ci, którzy się im oddają, złodzieje, chciwcy, pijacy, oszczercy i zdziercy nie odziedziczą Królestwa Bożego.”

1 Koryntian 6:9-10

„Bo jeśli okazujecie miłość tym, którzy was kochają, **co wam wynagradzać**? Czyż celnicy nie czynią podobnie? A jeśli pozdrawiacie tylko swoich braci, co w tym nadzwyczajnego? Poganie też to robią.”

Mateusza 5:46-47

„Wystrzegajcie się obnoszenia swej sprawiedliwości przed ludźmi. Nie chcecie wzbudzać podziwu. Inaczej **nie otrzymacie zapłaty od waszego Ojca w niebie**. Dlatego gdy udzielasz wsparcia, nie każ o tym trąbić w synagogach i najwęższych uliczkach, jak czynią obłudnicy, oczekując pochwały. Zapewniam was, odbierają swą całą zapłatę. Gdy ty wspierasz ubogich, niech twoja lewa ręka nie wie, co czyni prawa. Zadbaj, aby twój datek pozostał w ukryciu, a twój Ojciec, który widzi również to, co ukryte, **odpłaci tobie**.”

Mateusza 6:1-4

„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. **Gromadźcie sobie skarby w niebie**. Tam ani mól, ani rdza nie niszczą. Tam też złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb — tam będzie i twoje serce.”

Mateusza 6:19-21

„Dlatego się nie poddajemy. Wprawdzie nasz zewnętrzny człowiek niszczeje, za to nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Chwilowa lekkość naszego ucisku zapewnia nam **nieporównywalnie większą wagę wiecznej chwały**, nam, którzy zabiegamy nie o to, co widzialne, lecz o to, co niewidzialne. Bo to, co widzialne, przemija, a to, co niewidzialne — jest wieczne.”

2 Koryntian 4:16-18

„Bo przecież dzieliliście cierpienia z więźniami i z radością przyjęliście grabież swego mienia, wiedząc, że sami **posiadacie majątek lepszy — i trwały**. Nie traćcie więc swojej odważnej ufności, która niesie z sobą **wielką nagrodę**. Potrzeba wam wytrwałości, abyście — po wypełnieniu woli Boga — dostąpili **spełnienia obietnicy**. Bo jeszcze tylko chwila, a przyjdzie Ten, który nadchodzi, i nie będzie zwlekał. A mój sprawiedliwy z wiary żyć będzie; lecz jeśli się cofnie, przestanie być miły mojej duszy. My jednak nie jesteśmy z tych, którzy się cofają na własną zgubę, ale z tych, którzy wierzą — dla zachowania duszy.”
Hebrajczyków 10:34-39

„Wiara jest podstawą spełnienia się tego wszystkiego, co jest **treścią nadziei**; przekonaniem o prawdziwości tego, co niewidzialne. Bez wiary — przeciwnie — nie można podobać się Bogu. Kto bowiem przychodzi do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i nagradza tych, którzy Go poszukują.”
Hebrajczyków 11:1, 6

„Dzięki wierze Mojżesz, kiedy dorósł, nie zgodził się, by go nazywano synem córki faraona. Wolał raczej dzielić cierpienia razem z ludem Bożym niż zażywać przemijającej rozkoszy grzechu. Uznał on hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu — **kierował wzrok na zapłatę**.”
Hebrajczyków 11:24-26

„Kobiety otrzymały swoich zmarłych przez wskreszenie. Inni natomiast zostali zamęczeni, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić **lepszego zmartwychwstania**.”
Hebrajczyków 11:35

„Ci wszyscy poumierali w wierze. Nie otrzymali tego, co głosiły obietnice. Ich spełnienie zobaczyli jednak jakby z daleka i przywitali je. Wyznali także, że są na ziemi gośćmi i przechodniami. Ci bowiem, którzy tak mówią, okazują tym samym, że szukają ojczyzny. I jeśli im chodziło o tę, z której wyszli, mieliby sposobność do niej powrócić. Tymczasem **oni pragną lepszej, to jest niebieskiej**. Dlatego Bóg nie wstydi się ich ani tego, że nazywają Go Bogiem. Przygotował im nawet miasto.”
Hebrajczyków 11:13-16

„Wiemy bowiem, że gdy namiot naszego ziemskiego mieszkania się rozpadnie, otrzymamy od Boga prawdziwy dom, mieszkanie zbudowane nie ręką, lecz wieczne, w niebie. W naszym ziemskim namiocie wdychamy, **tęskniąc za mieszkaniem z nieba**, jeśli się oczywiście nie okaże, że wyjdziemy z tego namiotu nadzy. Przecież przebywając w nim, tęsknimy obciążeni, bo nie chcemy go po prostu zrzucić. Pragniemy znaleźć się w **mieszkaniu pochodzącym z nieba** — aby to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie. A tym, który nas do tego przysposobił, jest Bóg. On też jako **zadatek dał nam Ducha**. Pozostajemy zatem ufni. Wiemy, że przebywając w ciele, jesteśmy oddaleni od Pana. Nasze postępowanie opiera się na wierze, a nie na tym, co widzialne. Żyjemy więc ufnością, choć wolelibyśmy raczej opuścić ciało i zamieszkać u Pana. Lecz zanim się to stanie, stawiamy sobie za cel, aby niezależnie od tego, czy zostajemy tu, czy też stąd odchodzimy, Jemu się podobać. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy odebrał zapłatę za to, czego dokonał w ziemskim życiu — dobrego czy złego.”
2 Koryntian 5:1-10

„Ponadto, jeśli nasi ziemscy ojcowie karcili nas, a my ich za to szanowaliśmy, to czy nie tym bardziej powinniśmy podporządkować się Ojcu duchów — po to, żeby żyć? Ziemscy ojcowie karcili nas według swego uznania, w trosce o nasze krótkie skądinąd życie. Bóg natomiast czyni to dla naszego dobra, abyśmy **uczestniczyli w Jego świętości**. Żadne karcenie w chwili, gdy nas dosięga, nie sprawia nam radości, lecz łączy się z bólem. Później jednak tym, którzy dzięki niemu zostali wyćwiczeni, zapewnia pełen pokoju owoc sprawiedliwości. Dlatego wzniescie opuszczone ręce, wzmocnijcie omdlałe kolana i prostujcie ścieżki dla swoich nóg, aby to, co kalekie, nie odpadło, ale raczej wyzdrowiało.”
Hebrajczyków 12:9-13

„Co do fundamentu, nikt nie może położyć innego, poza tym, który już jest, a którym jest Jezus Chrystus. Natomiast, czy ktoś na tym fundamencie buduje ze złota, srebra, drogich kamieni, z drewna, siana czy słomy, to się okaże w **tym Dniu**. Każde dzieło przejdzie próbę ognia i w ten sposób wyjdzie na jaw jego wartość. Jeśli czyjeś dzieło, wzniesione na tym fundamencie, przetrwa, ten otrzyma nagrodę. Jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten poniesie stratę, choć sam będzie zbawiony, tak jednak, jakby został ocalony z ognia.”
1 Koryntian 3:11-15

„Ręczę i zapewniam, kto słucha mego Słowa i wierzy Temu, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie czeka go sąd, ale przeszedł ze śmierci do życia. Ręczę i zapewniam: Zbliży się godzina, a właściwie nadeszła, gdy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, którzy usłyszą, ożyją. Gdyż jak Ojciec ma życie sam w sobie, tak sprawił, by i Syn miał życie sam w sobie. I powierzył Mu władzę sprawowania sądu, ponieważ jest On Synem Człowieczym. Nie dziwcie się temu. Nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą Jego głos. **I wyjdą ci, którzy czynili dobro, aby powstać do życia; a ci, którzy postępowali podle, aby powstać na sąd**.”
Jana 5:24-29

„Gdyż nie aniołom podporządkował **przyszły zamieszkały świat**, o którym mówimy. Stwierdził to bowiem ktoś, kiedy w którymś miejscu powiedział: Czym jest człowiek, że pamiętasz o nim? Albo syn człowieczy, że tak o niego dbasz? Tylko na chwilę uczyniłeś go mniejszym od aniołów, uwieńczyłeś chwałą i godnością, wszystko powierzyłeś jego pieczy. Gdy podporządkował Mu wszystko, nie pozostawił niczego, co by Mu nie było podporządkowane. Teraz jednak jeszcze nie widzimy, że wszystko Mu jest podporządkowane.”
Hebrajczyków 2:5-8

„Bądźmy zatem ostrożni, aby czasem — choć **obietnica wejścia do Jego odpoczynku** pozostaje aktualna — ktoś z was nie uznał, że go ona nie dotyczy. Gdyż nam również, podobnie jak tamtym, oznajmiona została dobra nowina. Im jednak zwiastowane Słowo nie przyniosło korzyści, ponieważ nie należeli do ludzi słuchających z wiarą. Do odpoczynku natomiast wchodzimy my, którzy uwierzyliśmy. Zgadza się to z Jego oświadczeniem: Dlatego przysiągłem w swoim gniewie: Nie wejdą do mojego odpoczynku. Słowa te zostały wypowiedziane, pomimo że Jego dzieła dokonane są od założenia świata. Bo tak powiedziano gdzieś o siódmym dniu tygodnia: I odpoczął Bóg siódmego dnia od wszystkich swoich dzieł. Tutaj natomiast czytamy: Nie wejdą do mojego odpoczynku. Jeśli więc niektórzy mają do niego wejść, a ci, którym

najpierw zwiastowano dobrą nowinę, nie weszli z powodu nieposłuszeństwa, to znowu wyznacza pewien dzień, dzisiaj, i mówi po tak długim czasie za pośrednictwem Dawida to, co już przedtem zostało powiedziane: Dzisiaj, jeśli usłyszycie Jego głos, nie znieczulajcie swoich serc. Gdyby to Jozue wprowadził ich do odpoczynku, Bóg nie mówiłby po tak długim czasie o innym dniu. A zatem pozostaje odpoczynek szabatu dla ludu Bożego. Kto wszedł do Jego odpoczynku, ten też odpoczął od swoich dzieł, jak Bóg od swoich. Postarajmy się zatem wejść do tego odpoczynku, aby ktoś z was nie upadł — tak jak w tym przykładzie nieposłuszeństwa. Gdyż Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż jakikolwiek obosieczny miecz. Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne jest osądzić zamysły i zamiary serca. Nie ma też stworzenia zdolnego skryć się przed Jego obliczem. Przeciwnie, wszystko jest obnażone i odsłonięte przed **oczami Tego, przed którym przyjdzie nam zdać sprawę.**”
Hebrajczyków 4:1-13

„Drodzy, teraz jesteśmy dziećmi Boga, a kim będziemy, to się jeszcze okaże. Choć już wiemy, że gdy się okaże, **będziemy podobni do Niego**, gdyż zobaczymy Go takim, jaki jest. I każdy, kto łączy z Nim taką nadzieję, oczyszcza się, podobnie jak On jest czysty.”
1 Jana 3:2-3

„Taka bowiem jest wola mojego Ojca, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne, a Ja go wzbudzę w dniu ostatecznym.”
Jana 6:40

„Tych zatem pośród was, którzy pełnią funkcję starszych, zachęcam również jako starszy, świadek cierpień Chrystusa oraz **uczestnik mającej się objawić chwały**: Paście stado Boże, powierzone wam w opiekę, nie z przymusu, lecz chętnie, po Bożemu. Nie dla brudnego zysku, lecz z oddaniem. Nie jak ciemiejący poddanych, lecz jako wzór dla stada. A gdy się ukaże Arcypasterz, otrzymacie **wiecznie świeży wieniec chwały**. Podobnie młodsi, bądźcie ulegli starszym. Wszyscy zaś przyjmijcie postawę pokory względem siebie nawzajem, gdyż Bóg się pysznym przeciwstawia, lecz pokornych darzy łaską. Uniźcie się więc pod mocną ręką Boga, aby **was wywyższył w swoim czasie**. Wszelką swoją troskę zrzucie na Niego, gdyż On troszczy się o was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży dookoła niczym ryczący lew, wypatrujący łupu. Przecistawcie mu się, mocni w wierze, świadomi, że te same cierpienia są udziałem waszych braci na całym świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do **swej wiecznej chwały** w Chrystusie Jezusie, po krótkotrwałych cierpieniach sam was **odnowi, utwierdzi, umocni i ugruntuje**. On sam niech panuje na wieki. Amen!”
1 Piotra 5:1-11

„Błogosławiony niech będzie Bóg, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa! On odrodził nas do **żywej nadziei**. Uczynił to w swym wielkim miłosierdziu, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. W ten sposób dał nam dostęp do **dziedzictwa, które nie ulegnie zniszczeniu, skażeniu ani nie utraci świeżości**. Czeką ono odłożone w niebie. Należać będzie do was, których Bóg strzeże swą mocą dzięki wierze, aby obdarzyć was zbawieniem mającym objawić się w ostatecznym czasie. Cieszcie się nim, mimo że teraz — gdy trzeba — bywacie po trosze zasmucani

różnorodnymi próbami. Spotykają was one po to, aby wasza szczerą wiara, cenniejsza niż zniszczalne przecież złoto ogniem uszlachetniane, mogła tym bardziej wywyższyć, zaznaczyć chwałę i uwypuklić cześć Jezusa Chrystusa, kiedy się objawi. Jego kochacie, choć nie mieliście sposobności Go zobaczyć. W Niego wierzycie, choć pozostaje dla was niewidzialny, i przepełnia was radość niewysłowiona, pełna chwały, was, otrzymujących to, co jest skutkiem waszej wiary — zbawienie dusz. Tego zbawienia poszukiwali prorocy. Dowiadywali się o nie ci, którzy sami zapowiadali, że Bóg okaże wam łaskę. Pragnęli dociec, na który to moment i na jakie okoliczności wskazuje obecny w nich Duch Chrystusa, zapowiadający Jego cierpienia i następującą po nich chwałę. Im też zostało objawione, że sprawy, o których mówią, odnoszą się nie do nich samych, ale do was. Te sprawy są wam obecnie głoszone przez ludzi przemawiających w Duchu Świętym posłanym z nieba. I w te sprawy pragną wejrzeć sami aniołowie.”
1 Piotra 1:3-12

„Posłuchajcie, moi kochani bracia, czy to nie Bóg wybrał ludzi ubogich w oczach świata, a bogatych w wierze i przez to **dziedziców Królestwa**, które obiecał tym, którzy Go pokochali? Wy tymczasem pogardziliście ubogim! Czy to nie bogaci was wyzyskują i czy nie oni ciągną was po sądach? Czy nie oni bluźnią wspaniałemu imieniu, które zostało nad wami wezwane? Jeśli wiernie — i zgodnie z Pismem — wypełniacie królewskie prawo: Masz kochać swojego bliźniego tak, jak samego siebie, postępujecie szlachetnie. Mówcie i postępujcie jak ci, którzy mają być sądzeni przez Prawo wolności. Nad tym, kto nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia. Miłosierdzie przewyżcza sąd.”
Jakub 2:5-8, 12-13

„Nie podeszliście bowiem do prawdziwej góry, buchającego żarem ognia, do ciemności, mroku lub huraganu. Nie zbliżyliście się do dźwięku trąby albo grzmotu słów, po których słuchacze błagali, by już do nich nie mówić. Nie mogli oni znieść nakazu: Nawet gdyby zwierzę dotknęło góry, ma być ukamienowane. A zjawisko to było tak straszne, że Mojżesz powiedział: Jestem przerażony i drżę. Lecz przystąpiliście do góry Syjon, do miasta żywego Boga, niebieskiej Jerozolimy, do dziesiątków tysięcy aniołów, do uroczystego zebrania i zgromadzenia pierworodnych zapisanych w niebie. Zbliżyliście się do Boga, sędziego wszystkich, do duchów sprawiedliwych, którym dano doskonałość, i do pośrednika Nowego Przymierza, Jezusa, oraz do krwi, którą się kropi, a która przemawia wyraźniej niż krew Abła. Strzeżcie się, abyście nie zlekceważyli Tego, który do was przemawia. Jeśli tamci nie uszli bezkarnie, gdy odtrącili tego, który ich pouczał na ziemi, tym bardziej my nie ujdziemy, odrzucając przemawiającego z nieba. Ten, którego głos wtedy wstrząsnął ziemią, teraz tak zapowiada: **Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem**. Słowa: jeszcze raz dotyczą usunięcia tego, co nietrwałe, ponieważ jest stworzone, aby przetrwało to, co jest niewzruszone. Dlatego, jako ci, którzy otrzymują **niewzruszone królestwo**, zachowajmy wdzięczność i z nią pełnijmy służbę w sposób miły Bogu: z szacunkiem i w poczuciu odpowiedzialności wobec Niego. Nasz Bóg bowiem jest ogniem, który może strawić wszystko.”
Hebrajczyków 12:18-29